

Valgopraab om Dansk Samling fra Kaj Munk.

Paa vor Foranledning har Kaj Munk sendt os følgende Opfordring til at stemme paa Dansk Samling ved det kommende Valg:

Man spørger mig: Hvem vil du stemme paa, hvis der bliver Valg?

Jeg tænker mig længe om. Jeg har aldrig stemt til noget Folketingsvalg før. For jeg har ikke kunnet finde ud af, hvilket Parti jeg skulde stemme paa for at gavne Danmark mest.

Jeg har savnet et Kongeparti, et Parti over Partierne. Det vilde jeg have givet min Stemme.

Det findes stadig ikke. Saa er vi nødt til at lave det. Nu kan det ikke undværes længere. Slet ikke nu.

For ingen dansk Mand eller Kvinde kan blive hjemme denne gang. Det kan udlægges forkert.

Kan vi da ikke stemme paa et af de 4 gamle Partier, lige-lyldigt hvilket?

Nej. For de har opgivet det Folkestyre, der maa være vort umistelige Eje, saa sandt det er vort og dansk.

De har opgivet Folkestyret og i Stedet samlet sig om en Mand, der hedder Scavenius. Ingen kan sige hvorfor.

Denne Mand staar den gode danske Husmand saa fjærnt som muligt. Det store liberale Venstres Ideer er ham fuldstændig fremmede. Den jævne danske Arbejder har ikke Lod eller Del i ham. Og de Konserervative har alle Dage holdt deres Veje modsat hans. Jeg, der er ingen Del af disse fire, anser ham for af alle Politikere lige fra Valdemar Sejr til P. Munch at være den mindst egnede til at repræsentere det danske Folk endside give rollen som Rigets Redningsmand.

Vi er derfor nødt til at skabe en Mulighed for alle dem, der gerne vil stemme dansk, men ikke kan tænke sig at stemme scaveniansk. Her er et Parti, nej, jeg vil hellere kalde det en Folkebevægelse, hvor I kan tilkendegive jert Standpunkt. Naar Arigen er endt, og vi er os selv igen, kan I atter stemme Venstre eller socialdemokratisk, eller hvor I synes, I hører til; men i Danmarks Skæbnetime kan vi ikke støtte de scavenianske Partier i deres Trafald fra Folkestyret.

Der er nogen, der siger, at denne bevægelse giver sig ud for at være danskere end de gamle Partier. Det er Snak. Vi gradbøjer ikke det Ord. Vi tror, at Rigsdagen er rig paa Mænd af dansk Sind. Men vi er uenige, dybt uenige, med mange af dem om, hvordan disse Sind skal give sig Udslag i Dag. Vi holder fast ved Ordet om at fægte med aaben Pande for, hvad jeg for Alvor tror.

Saa raaber man Splittelse efter os. Det er ikke os, der splitter. Vi har ikke udfordret det danske Folk ved at møde frem med Hr. Scavenius som Samlingsmærke. Vi vil intet hellere end Samling. Men ikke om hvad som helst. Kun om hvad der tjener vort Fædreland bedst.

Et Smaaparti, siger man naanligt. Ja Ja, vent nu og se, hvor smaa vi bliver. Slendrian og Vane kan ikke blive ved at binde os Danskere i Baasene. Den store Foraarsstorm, der gaar over Verden, vil ogsaa blæse os frem imod den Enhed, vi slet ikke er endnu.

Og Forøvrigt kan smaa Partier saavel som smaa Lande ogsaa have Ret til at eksistere og kan komme til at gøre en Indsats, saa god som noget stort. Ja, starte de Tanker, de store siden slutter sig til. De største Partier er begyndt med at være smaa.

Saa prøve da hver dansk Mand og Kvinde sig selv alvorligt i denne store Stund, hvad der kræves af hver enkelt.

Hvordan end Valget falder ud, beder vi om, at det maa blive til Gavn for vort fælles Fædreland. Nu og i Fremtiden.

Kaj Munk.